

Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven |
Naturhistorisch Genootschap in Limburg

GROTTE SAINT PIERRE

SOK-INFO 58 april 1994

Secretariaat	SOK-Mededelingen	SOK-INFO	Algemeen adres
Ed Rousseau Papenweg 116 6212 CJ Maastricht Tel: 043-251475	Ton Breuls Bovenstraat 28 3770 Kanne/Riemst Tel: 00-3212454059	Joep Orbons Roserye 109 D 6228 DK Maastricht Tel: 043-618793	Natuurhistorisch Genootschap Postbus 882 6200 AW Maastricht

De stuurgroep van de SOK bestaat uit:

Ton Breuls	Voorzitter en SOK-mededelingen	00-3212454059
Ed Rousseau	Secretaris	043-251475
Ed de Grood	Vergunningen	043-293067
Han Bochman	Materiaalbeheer	043-433355
Joep Orbons	Internationale contacten, bibliotheek	043-618793
Rik Bastiaens	Ledenadministratie	043-211674
Roger Reinartz	Bibliotheek	043-215292
Olav Hensing	Bibliotheek	043-218473
Luc Walschot	Inventarisatie	

De SOK is geassocieerd met "Subterranea Britannica".

SOK-Groeven

De SOK heeft een aantal groeven in zijn beheer of een collectieve vergunning voor een groeve. Voor het betreden van deze groeven moet U contact opnemen met de beheerder:

Groeve	Beheerder	Tel:
Koelebosch groeve	Ed de Grood	043-293067
Roother groeve	Annelies Heynen	043-611357
Nieuwe groeve	Han Bochman	043-433355
Apostelgroeve	Ton Breuls	00-3112454059
Theunisgroeve	Giel Bindels	043-472560
St. Pietersberg (Noordelijk en Zonneberg)	Ed de Grood	043-293067
Fallenberg groeve	(Nog) Niet toegankelijk	-

Bij inbraak in SOK groeve:

- Bij constatering van inbraak en/of vernielingen aan een van onze SOK groeven dit direct melden, liefst dezelfde dag nog.
- Melden van vernielingen bij onderstaande personen, als de eerste niet bereikbaar is, dan de volgende op de lijst.
 - 1^e Groevebeheerder van die groeve. Voor namen en telefoonnummers, zie hierboven.
 - 2^e Han Bochman, materiaalbeheer, 043-433355
 - 3^e Ed de Grood, groeveopzichter, 043-293067
 - 4^e Ton Breuls, voorzitter SOK, 00-3212454059
 - 5^e Ieder ander stuurgroep lid. Voor namen en telefoonnummers, zie hierboven.
- De SOK zal er dan voor proberen te zorgen dat de afsluiting van de groeve binnen vierentwintig uur hersteld is.

Voorpagina:

Op de voorpagina staat een tekening gemaakt door Theodoor Schaepkens uit 1850.

Oproepen van en naar SOK-Leden

Nieuwe SOK leden

Wij heten als nieuw SOK-lid hartelijk welkom :

Jennekens, P., Den Olieberg 74, 6231 AX Rothem/Meerssen, Tel: 043-648489

Bos, K. van den, Postweg 102, 6121 HR Born, Tel: 04498-54925

Adreswijzigingen SOK leden

Verouden H.M.A., Goudenrood 29, 6301 JL Valkenburg

De adreswijziging van Robert Luttk zoals in de vorige SOK-info aangegeven was, was er een uit de oude doos. Dus daarom hier het werkelijke adres:

Luttk R., Ketenstraat 7, 1316 LX Almere, 036-5333551

Kanaaltunnel

Zoals reeds vooraankondigd is in de vorige SOK-info komt de kanaaltunnel er aan. Langzaam weliswaar, maar toch. De reeds aankondigde documentaire is komend weekend op de BBC. Sub-Brit heeft bij de ondergrondse opnames dus gastvrouw gespeeld, zodat wij op de BBC een aantal van hun groeven kunnen bezichtigen. Natuurlijk komen de leden ook vol in beeld.

Joep Orbons

Volgende SOK-ledenavond:

Op vrijdag 6 mei 1994 is de volgende SOK-Ledenavond. Zoals altijd begint deze SOK-Ledenavond exact om 19:30 uur in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht.

Het programma is als volgt:

De SOK is bezig met het opzetten van een computer programma om gegevens over groeven te kunnen beheren. Hierover is verderop in deze SOK-info meer te lezen. Tijdens het eerste deel van de SOK-ledenavond zal hier nader op worden ingegaan.

Aansluitend zal Luc Walschot een diaserie vertonen waarbij hij oude ansichten en oude foto's van ingangen vergelijkt met de huidige situatie van die ingangen.

Groeven en computers.

Ieder SOK lid kent de situatie wel waarbij hij op zijn werkkamer en in zijn hoofd enorm veel gegevens heeft over de groeven, maar op het moment dat hij er iets mee wil gaan doen, dan ontbreekt er iets. Of hij kan het niet meer terug vinden, of er ontbreken zaken "en wie had die nu ook al weer", of hij komt uit die brij van gegevens niet meer wegwijs.

Als studiegroep van groeven bestaan we dankzij die gegevens en we moeten er dus voorzichtig mee omgaan. Dat wil zeggen, zorgen dat gegevens niet verloren gaan, zorgen dat gegevens niet in verkeerde handen vallen, zorgen dat uitgewerkte gegevens gepubliceerd worden. Om al deze gegevens goed te beheren is het noodzakelijk dat we een databank van deze gegevens aanleggen.

Hoe kan zo een databank nu voor SOK leden van nut zijn? Stel dat iemand zich interesseert in champignonkwekerijen. Deze databank kan dan een lijst geven van groeven waar vroeger champignons gekweekt zijn en van publicaties over champignonkweek. Dit maakt een eerste stap om met een onderzoek te beginnen makkelijker. Iemand anders wil graag opschriften van blokbrekers onderzoeken. Hij weet dat in een groeve die ingestort is mooie opschriften staan. In de databank zou hij dan kunnen vinden wie dia's of foto's heeft van deze opschriften in de reeds verdwenen groeve. Dit zijn natuurlijk maar enkele voorbeelden, ieder SOK lid kan zo nog wel honderden voordelen bedenken.

Hoe willen we dit gaan opzetten? Uiteraard is een computer het geëigende medium om dit mee aan te pakken. Verder zijn er nog een aantal zaken die geregeld moeten worden voordat we aan het opzetten van deze databank kunnen beginnen: Ten eerste moet de veiligheid van de gegevens gegarandeerd worden. Het mag geen wandelkaart voor groeven worden. Ten tweede moeten we er voor zorgen dat de gegevens die ingevoerd worden nog terug te vinden zijn. Daarom moeten we over een complete en duidelijke groevenlijst beschikken.

De SOK heeft over het een en het ander met een stel mensen gefilosofeerd, maar wil daar op de komende SOK-ledenavond met zijn allen eens over discussiëren. Daarom zal Joep Orbons over hetgeen hierboven in het kort is verwoord nader uitleg geven. Er zal dan ook aan de leden gevraagd worden mee te denken en te werken om deze databank van de grond te krijgen.

Recente publicaties:

Pierk, Speleo Nederland

In de Pierk van april 1994 staan grotendeels artikelen over onderzoek in natuurlijke grotten. Dit zijn meestal reis, karteer of bezoek verslagen van reizen over de hele wereld. Ditmaal over grotten in China, Oostenrijk, België, Tsjechië en Zwitserland. Er staat een artikel in over "haloogeenlampjes, loodaccu's en een acculader". Dit is een uitgebreid artikel over hoe een haloogeen-lampje werkt, hoe een loodaccu werkt en hoe zelf een accu-lader te bouwen met heuse print-layout erbij. Handig voor zelfbouwers. Deze Pierk, net zoals alle Pierken vanaf 1986 zijn zowel bij Ton Breuls als bij Joep Orbons in te zien.

GRSMA 13

De GRSMA blijft publicaties spuien. De uitgave van maart 1994 bevat weer een aantal artikelen over het ondergrondse. Er zijn twee artikelen over de loodmijnen van Vedrin. Een daarvan is een historisch overzicht van de geschiedenis van deze mijn, het ander is een historisch verslag uit 1794. Een artikel van Michel Caubergs gaat over het souterrain Mont-Fat in Dinant. Dit is een gang die van de burcht naar onderen loopt en nog gedeeltelijk begaanbaar is. Ook deze GRSMA is weer bij zowel Ton Breuls als bij Joep Orbons in te zien.

Artikel gevonden in een oude schoendoos te Geulhem.

Hoe onze Limburgse grotten en grotwoningen een eeuw geleden werden bewonderd en beschreven zal ik u in een kleine passage uit een brief aan een vriend van J. Kraandijk uit 1883 laat lezen.

"Wat is het hier schoon! Hoe stout klimmen die rotsmuren omhoog, hoe indrukwekkend hangen de forsche steenbrokken over den weg, hoe siert het weelderig groen van mos en struiken hun diepe kloven, hun norsche zijden! Hier en daar zien wij donkere grotten, soms met den beganengrond gelijk, soms hoog daarboven. Niet zelden zijn zij tot woning ingericht. Zie daar, ter halver hoogte soms, die zonderlinge krochten waarin een deel der geulhemse bevolking huist".

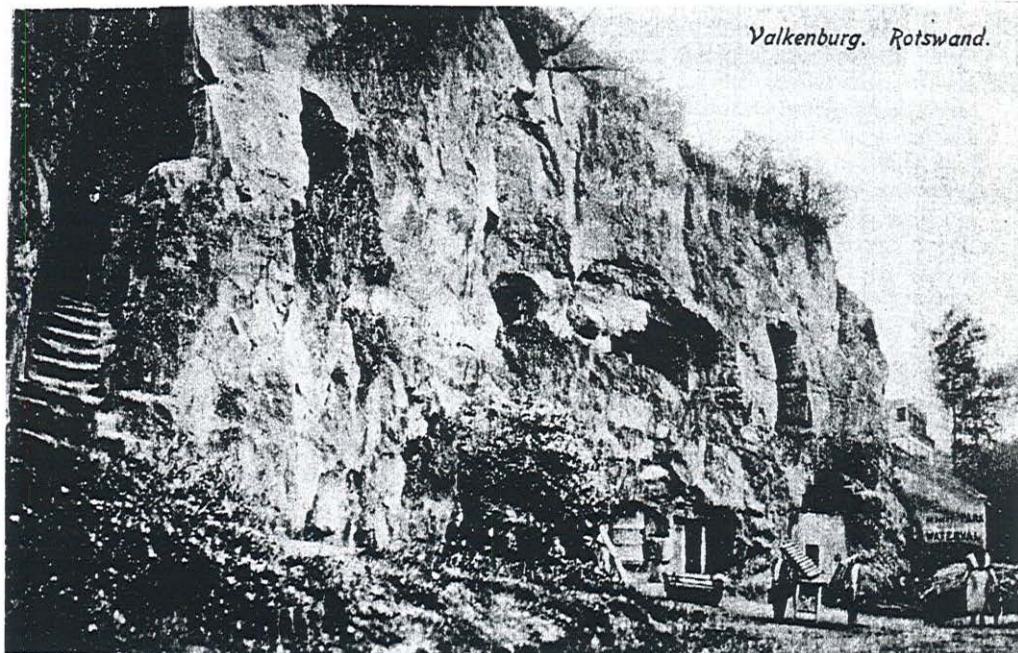
Een enkele keer vergeten we allemaal wel eens wie sjoen us Limburg is, maar zo dramatisch als het hier wordt weergegeven zal het ook ruim honderd jaar geleden wel niet geweest zijn.

Bij de volgende passage bedenk ik dat er in het jaar 1886 nog wel zo goed als geen automobielen hier in de streek zullen hebben rondgereden, net zo min als boven in Holland. Het zal met de luchtvervuiling in die tijd ook wel mee gevallen zijn, maar toch! Een stukje uit een boekje van iemand die hier op vakantie was. J. Hobbel, uit: Schetsen van Limburg.

"De bevolking in het land van Valkenburg en de overige gedeelten van het Geuldal behoort tot een goed gebouwd, zelfs fraai ras. Donker is in den regel het haar. De talrijke kinderen zijn meestal schoon van gelaat. Jong en oud gaat zeer veel met ongedekt hoofd buitenshuis want de lucht is hier gezond. Koortsen zijn in deze streken langs de Geul zoo goed als onbekend en wie er elders aan lijdt raakt ze hier, zonder chinine stellig kwijt".

We zullen het hierbij laten om de SOK leden die niet van langs de Geul komen geen minderwaardigheidscomplex te bezorgen. In een volgend artikeltje uit de oude schoendoos zal ik proberen de niet Geulranders een hart onder de riem te steken.

L. Walschot.
Bassenge
België

Valkenburg. Rotswand.

WETENSCHAPPELIJK SCHRIJVEN ? 2.

In de vorige SOK-Info heb ik een stukje beloofd over misvattingen over wetenschappelijk schrijven. Hier is het dan.

Veel mensen waaronder ook wetenschappers, hebben een aantal ideeën over de vormen waarin een verhaal gegoten kan worden om als wetenschappelijk betoog herkend en erkend te worden. Deze ideeën betreffen het gebruik van woorden, de lengte van zinnen enz. enz. In het practicum Engels dat de studenten Cultuur- en Wetenschapsstudies volgen zijn enkele van deze ideeën besproken. Omdat het om aardige en veel voorkomende zaken gaat maak ik er hier graag een samenvatting van.

Dit alles weer onder het motto: baat het niet, dan schaad het niet, en misschien was het al bekend.

Woorden.....

Om van wetenschappelijk belang te zijn hoeft een artikel niet volgepropt te worden met moeilijke woorden, eufemismen en meerlettergrepige woorden. Deze kunnen de leesbaarheid van een tekst nadelig beïnvloeden.

Zinnen.....

Lange zinnen zijn niet wetenschappelijker dan korte zinnen. Bij lange zinnen kun je al snel de draad kwijtraken. Het is beter om een ruime hoeveelheid aan informatie over meerdere zinnen te verdelen dan om alles in één zin te proppen.

Korte zinnen ontfaan meestal in staccato proza dat de lezer buiten adem brengt. Ook hierbij wordt het de lezer moeilijk gemaakt om het betoog te volgen. In dit geval kan de informatie die over meerdere korte zinnen verdeeld is beter in enkele zinnen gebundeld worden.

Hoe lang moet een zin dan zijn? Precies zo lang als nodig is om de boodschap die hij kan overbrengen door te geven. Het afwisselen van een enkele lange of korte zin met zinnen van een gemiddelde lengte kan een lezer alert houden.

Citaten.....

Het gebruik van citaten is niet gemakkelijk. Hier geldt weer dat het aantal citaten niets zegt over de wetenschappelijke waarde van de tekst waarin ze gebruikt worden.

Citaten kunnen gekozen zijn uit het bronnenmateriaal dat de schrijver gebruikt heeft. Het kan dan een goed voorbeeld zijn van het in de tekst behandelde thema, dat als illustratie de lezer met het bronnenmateriaal confronteert. Het is dan een treffende verlevendiging van het verhaal die de lezer bij de les houdt.

Citaten kunnen ook gekozen worden uit teksten van andere auteurs, die over hetzelfde thema geschreven hebben. In dit geval kunnen ze gebruikt worden om eenzelfde soort mening als die van de schrijver te laten zien. De schrijver kan er dan steun bij vinden voor zijn eigen mening.

Citaten kunnen ook gebruikt worden om een andere mening te laten zien. De schrijver kan hier twee dingen mee doen. Hij kan er een discussie mee aanzwengelen met de vraag: wie van ons tweeën heeft gelijk? Hij kan ze ook gebruiken als illustratie van de misverstanden die er nog rond het thema leven en die hij uit de weg gaat ruimen.

Hoe meer citaten er gebruikt worden, des te belangrijker het wordt om goede verbindende teksten te schrijven. Het moet de lezer duidelijk gemaakt worden waar het citaat vandaan komt en wat de betekenis is van het citaat voor de rest van het verhaal.

Sommige schrijvers gebruiken citaten om de lezer te laten weten hoeveel literatuur ze wel niet over het onderwerp kennen. Dit is wetenschappelijk imponeergedrag onder de noemer: pronken met andermans veren. Een goed citaat is als functioneel bloot in een film of schilderij: het samenvallen van het nuttige met het aangename.

Bronvermelding.....

Bronvermeldingen zijn zo goed als onmisbaar bij teksten van wetenschappelijke aard. Het is een kwestie van fatsoen om de lezer te laten weten waar je een groot gedeelte van je kennis hebt opgedaan. De lezer krijgt daarmee de kans om zelf ook die kennis te verwerven en om na te gaan of de schrijver de bronnen ook goed gebruikt heeft in zijn verhaal. In tegenstelling tot wat veel mensen denken is het geen zaak van onfatsoen als een schrijver teksten van hemzelf als bron opgeeft. De lezer kan deze teksten immers zelf op hun waarde gaan toetsen.

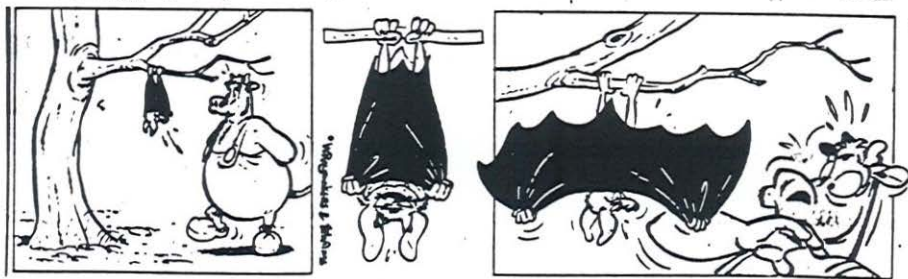
De lengte van een bronvermelding zegt niets over de kwaliteit ervan. Het is zaak om die literatuur te vermelden die zo veel mogelijk direkt betrekking heeft op het verhaal.

De term wetenschappelijk imponeergedrag is gevallen. Veel van de misverstanden over wetenschappelijk schrijven hangen hiermee samen. Dit komt omdat veel mensen zich hebben laten overhalen tot het aanvaarden van dit imponeergedrag als de norm van hoe het eigenlijk hoort.

Waartoe dit imponeergedrag leidt, merk je als je voor de derde keer over een zin struikelt, je je afvraagt wat een citaat in hemelsnaam in een tekst te zoeken heeft en je in een bronvermelding literatuur tegenkomt uit het jaar prik, die niets aan wat je al wist toevoegt. Het gaat hier om overbodige ballast, die we (hiermee) overboord hebben gezet, voor zover ze überhaupt (nog) mocht voorkomen in ons SOK-scheepje, koersend naar gevatte verslagen van aardige onderzoeken betreffende het onderaardse.

Marjan Melkert
Henri Goovaertsweg 4
6212 BX Maastricht
043-258608

Gevonden in dagblad "De Limburger"

AFZ: NL 6228 DK 109 D